

Баба Марушка се събуди с неприятно предчувствие. Беше вторник, а прогнозата на астролозите за този ден не беше добра. За да омилостиви съдбата, тя простря една бяла дреха на простора. Реши да отиде до приятелката си Васа, да ѝ гледа на кафе, за да знае какво ѝ предстои. Прекрачи прага с десен крак, за да ѝ върви.

След като ѝ гледа на кафе, гледачката каза, че я чака дълъг път. Баба Марушка реши, че дъщеря ѝ, която живее в далечен град, има нужда от помощ и забърза към къщи да се приготви за път. Не забрави да сложи в багажа книгата по астрология и нумерология, взе си талисманите да я пазят от зло по пътя. Приготви чаша вода, за да излее по стълбите, та да ѝ върви като по вода.

В този миг на вратата се звънна. Баба Марушка подскочи от страх, защото лошото предчувствие не я напущаше. Плю си в пазвата и се запъти към вратата.

– Мамо, здравей! – синът ѝ стоеше на прага и понечи да я прегърне.

– Не, не! Влез вътре и тогава ще се поздравяваме, че така през прага носи нещастие! – спря го баба Марушка.

– Мамо, какви са тези куфари? – изненада се синът ѝ.

– Как какви, нали ще отивам при сестра ти! Гледаха ми на кафе и ме чака дълъг път!

Забележка: Имената на героите от разказа са измислени и не съвпадат с реални личности.

